

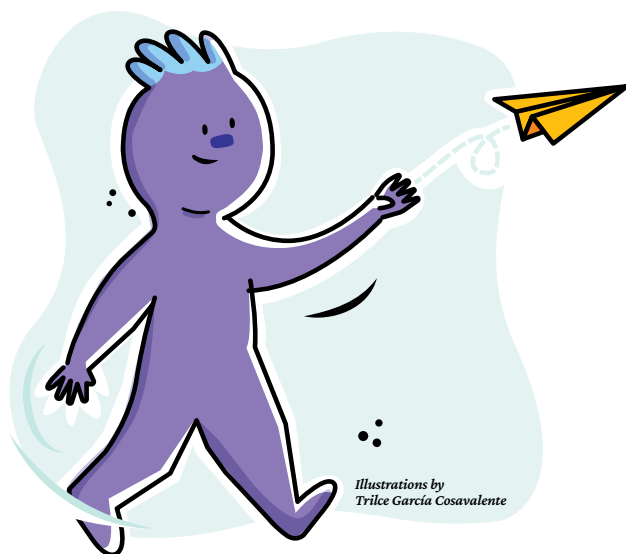

Lyssna på de ungas röster: rekommendationer för att inkludera barn i utredningar om sexuella övergrepp på nätet.

Insikter från ELPIS-projektet om att inkludera barnens perspektiv i brottsutredningar.

Dessa rekommendationer bygger på insikter som samlats in inom ramen för ELPIS-projektet av Children First i Skottland, i samarbete med HEUNI, Europeiska institutet för kriminalpolitik, verksamt i anslutning till Förenta Nationerna. Utarbetandet av rekommendationerna inbegrep att låta enskilda barn och ungdomar med direkta erfarenheter av sexuellt våld på nätet komma till tals, samt att samarbeta med bredare grupper av barn för att förstå deras åsikter om sexuellt våld på nätet och responsen från professionella.

Rekommendationerna återspeglar de röster, preferenser och erfarenheter som deltagarna delat under dessa sessioner. Mer information om metoden och en mer detaljerad beskrivning av barnens perspektiv finns i <https://www.childrenfirst.org.uk>

Illustrations by
Trilce García Cosavalente

HUVUDSAKLIGA REKOMMENDATIONER

1. VÄRDET AV EN PÅLITLIG VUXEN/ ORGANISATION:

- Barnen betonade den avgörande betydelsen av att ha en vuxen som de litade på under hela processen.
- Denna kan vara en familjemedlem eller vän som följer med barnet, eller en professionell person som har till uppgift att stödja barnet under hela processen.
- Yrkesmänniskorna bör ha ett tålmodigt, empatiskt och icke-dömande förhållningssätt. Vissa barn upplevde till exempel att stödpersoner som väntade tills de var redo att berätta fick dem att känna sig trygga och respekterade.

"Children Firsts personal är snälla, de pressar dig inte på svar och väntar tills du känner dig bekväm med att prata om det." – Changemakers Group.

- Barn uppskattade också när yrkesmänniskor kunde närvara och "talade som en vän, inte alltför professionellt," eftersom det gjorde det lättare att skapa en relation till dem och förstå processen.

2. FÖLJA BARNETS TEMPO:

- Personalen bör göra det möjligt för barn att leda processen, ta pauser och se till att de inte blir påskyndade i sitt berättande. Denna metod hjälper barn att känna att de själva har kontroll och förhindrar att de känner sig överväldigade.
- Utredningarna bör anpassas efter barnets behov, med tydligt och enkelt språk för att förklara komplexa procedurer. Till exempel kan proffsen förklara processen under flera möten för att hjälpa barnen att bättre förstå och känna sig tryggare.
- Vikten av att erbjuda barn flexibla sätt att uttrycka sig betonades, till exempel genom att rita eller skriva. Detta kan bidra till att varje barn får stöd på ett sätt som passar just deras unika behov.

“...samt stöd och hjälp, men sitta ner och rita, skriva, vad de vill.” – 14-årig flicka.

“Jag hade velat att de sett till att förklara det flera gånger.

*“Jag hade velat att de ställde fler frågor.” – 14-årig flicka.
”Berätta i den takt du vill.” – Changemakers Group.*

3. VIKTEN AV ATT KÄNNA SIG HÖRD::

”Om ingen [lyssnar], vad är då poängen?” ... ”Låt henne berätta sin historia – det är hennes historia.” ... ”Hon har rätt att berätta sin historia och rätt att bli lyssnad på.” – Aberdeen girls group

- Barnen betonade upprepade gånger vikten av att känna sig lyssnade på och respekterade under hela processen, vilket personalen kan uppnå genom att visa att de lyssnar aktivt, tar barnet på allvar och behandlar det med empati:
 - Håll ögonkontakt och använd kroppsspråk för att visa att du lyssnar och förstår.
 - Upprepa vad barnet har sagt för att bekräfta att du har förstått och visa att du är intresserad av vad de säger.
 - Svara empatiskt och bekräfta deras känslor utan att döma.
 - En ung person reflekterade över att proffsen bör lyssna aktivt, engagera sig på ett meningsfullt sätt och bekräfta barnens känslor:

”Att de lyssnar på mig – det är när de svarar på vad man säger eller ställer frågor kring det man sagt. Upprepar vad man sagt med egna ord.” – Changemakers Group.

– ”I verkligheten bör det vara en prioritet för polisen att hjälpa ungdomar som upplever sexuella övergrepp på nätet”. – Aberdeen girls group.

– Svara empatiskt och bekräfta deras känslor utan att döma.

“Du är någon som blivit utsatt för något. Jag var bara ett offer, inget mer.” – 17-årig flicka.

- Personalen bör närma sig samtalen som ett samarbete och visa genuint intresse och behandla barnet som huvudpersonen i sitt eget fall.

”Det är så man samtalar – som om man har ett intresse av det den andra säger, som en delägare i ett företag.” – 17-årig flicka.

4. POLISENS RESPONS:

”Polisen bör svara på de juridiska delarna, men förhör och samtal bör ske på en säker plats, som Bairns Hoose.” – Changemakers Group.

- Barnen rekommenderade att polisen ska vara lyhörd och undvika att skapa hotfulla eller överväldigande situationer. Detta kan innefatta:

- Att planera besök vid lämpliga tidpunkter, till exempel mitt på dagen, snarare än tidigt på morgonen eller sent på kvällen, och att informera om besöken i förväg.
- Att anlända i civila bilar och undvika uniform för att undvika att skapa en formell och skrämmande känsla.

- Direkt kommunikation med barnet är avgörande i fall där barnet känner sig åsidosatt eller upplever att det inte blivit lyssnat på. En ung person betonade att polisen bör tala direkt med dem i stället för att gå via föräldrar eller vårdnadshavare, särskilt när skadan direkt berör dem:

”Direkt kommunikation med mig, inte min mamma, för det hände mig”. – 17-årig flicka.

- Det är viktigt att polisen kommunicerar nästa steg och visar att de respekterar barnets perspektiv. Annars kan det leda till misstro och en känsla av alienering från processen.

”De fick mig att känna mig respektlöst behandlad eftersom de väckte mina förhoppningar om att de skulle göra något, men senare återkom de och sa att jag inte borde ha skickat det [fotot].” – 14-årig flicka.

5. HUR PERSONAL KAN FÅ BARN ATT KÄNNA SIG INKLUDERADE:

Bygga tillit:

Skapa en trygg och välkomnande miljö där barn känner sig känslomässigt och fysiskt säkra.

Inflytande:

Det är viktigt att låta barnen bestämma vem som ska informeras om deras situation. Barnen som hördes var överens om att barn och ungdomar bör ha kontroll över vad de väljer att berätta och vem som får veta om det, med tydliga gränser för när andra får involveras.

"Barnet ska få kontrollera vem som får veta". – Change-makers Group.

Personal bör ha regelbunden och förutsägbar kommunikation med barnen om vad som händer i deras ärende. Att ge uppdateringar i varje skede av processen hjälper barnen att känna sig delaktiga och trygga.

"De [familjen] frågar hela tiden om jag mår bra, det blir för mycket." – Changemaker.

Konsekvens: Personal bör ha regelbunden och förutsägbar kommunikation med barnen om vad som händer i deras ärende. Att ge uppdateringar i varje skede av processen hjälper barnen att känna sig delaktiga och trygga.

Respekt och värdighet:

Bemöt barn med respekt för deras individualitet, gränser och känslor. Detta innefattar att respektera dem och bekräfta deras känslor.

Åldersanpassat stöd:

Anpassa interaktionen efter barnets utvecklingsnivå och använd barnvänligt språk och eventuella verktyg (till exempel bildkort eller aktivitetsblad) för att förklara komplexa processer.

"Anpassa språket till åldern men ändå förklara koncept i dess rätta form". – Changemakers Group.

"Fråga. Ta ögonkontakt. Sitt ordentligt." – 10-årigt barn.

Personal bör också uppmärksamma och berömma barnets resiliens och visa att de uppskattar att barnet har mod att berätta.

OM PROJEKTET

PROMISE ELPIS. Adapting multidisciplinary response and interagency collaboration to meet the specific needs and requirements arising in the context of child sexual violence online.

Implementering av Barnahus kvalitetsstandarder i hela Europa

PROMISE stödjer Europa att anta Barnahus-modellen som en standardpraxis för att ge barn som har utsatts för våld och bevittnat våld snabb tillgång till rättvisa och vård. Vi utför detta arbete för att uppfylla PROMISEs mål om ett Europa, där alla barn är skyddade mot våld.

Ett Barnahus tillhandahåller tvärvetenskapligt och myndighetsövergripande samarbete för att säkerställa att minderåriga som har utsatts för våld och bevittnat våld får ett barnvänligt, professionellt och effektivt bemötande i en säker miljö som förhindrar traumatisering. Med formellt stöd från nationella myndigheter ger PROMISE möjligheter att omsätta nationella åtaganden i handling och engagera internationella aktörer i processen. Dessutom aktiverar regelbundet nätverkande och strategisk kommunikation kontinuerligt vårt växande nätverk av yrkesverksamma och intressenter som strävar efter att introducera och utöka Barnahus tjänster nationellt.

Det första PROMISE-projektet (2015–2017) satte europeisk standard och engagerade ett brett nätverk av yrkesverksamma. Det andra PROMISE-projektet (2017–2019) främjade framsteg på nationell nivå för att uppfylla denna standard samt formaliserade PROMISEs Barnahus-nätverk. Det tredje PROMISE-projektet (2020–2022) utökade dessa aktiviteter till att omfatta universitetsutbildning och verktyg för ärendehantering i syfte att inrätta ett europeiskt kompetenscentrum och lägga grunden för ett ackrediteringssystem för Barnahus. Aktuellt projekt: PROMISE Elpis (2023–2025) förvaltas av Charité-University Medicine i Berlin och främjar tvärvetenskapliga och myndighetsövergripande modeller för barn som har utsatts för och bevittnat sexuellt våld, med särskilt fokus på specialiserade insatser och spetskompetens i fall där det sexuella våldet antas ha skett online.

Få tillgång till verktygen från PROMISE och läs mer på: www.barnahus.eu

CHECKLISTA för personal som utreder sexuella övergrepp mot barn på nätet för att möta offer och säkerställa att barns synpunkter beaktas utifrån Lundy-modellen för barns delaktighet

1. Utrymmet (säker och inkluderande miljö)

- ✓ Varmista, että lapsella on mahdollisuus saada tukea luotetulta aikuiselta tai organisaatiolta.
- ✓ Luo myönteinen ja rauhallinen ilmapiiri, jossa ei tuomita ja ollaan kärsivällisiä.
- ✓ Käytä tiloja, jotka tuntuvat miellyttäviltä ja tutuilta eivätkä liian virallisilta tai pelottavilta.
- ✓ Käytä ikään sopivaa lapsiystävällistä kieltä.
- ✓ Älä saata lapsia hämmennyksiin perheen tai ammattihenkilöiden liiallisella huomiolla tai painostuksella.

2. Röst (barnledd process)

- ✓ Låt barnen leda processen – se till att de känner att de har kontroll över sin upplevelse.
- ✓ Låt barnen berätta sin historia i sin egen takt och ta pauser när det behövs.
- ✓ Undvik att pressa dem på svar – vänta tills barnen är redo att prata och acceptera deras rätt att inte prata om de väljer att avstå från att prata.
- ✓ Ge barnen flera tillfällen att ställa frågor och klargöra sina funderingar.
- ✓ Bekräfta barnens känslor och se till att de känner sig hörda och respekterade.

3. Lyssnare (vara lyhörd och ta barnen på allvar)

- ✓ Personal bör visa att de lyssnar aktivt (ögonkontakt, kroppsspråk, upprepa viktiga punkter).
- ✓ Använd alltid öppna frågor i stället för att föreslå erfarenheter, känslor eller oro för barnet.
- ✓ Delta aktivt i samtal och visa intresse och empati.
- ✓ Se till att polisen och personalen kommunicerar direkt med barnet, inte bara med föräldrarna.
- ✓ Håll barnen informerade om nästa steg på ett tydligt och lugnande sätt.
- ✓ Undvik att avfärda eller förringa barnets upplevelser – ta deras oro på allvar. Var tydlig med att du kanske inte har rätt uppfattning om barnets oro.

4. Inflytande (barnets inflytande formar deras upplevelse)

- ✓ Ge barn möjlighet att själva bestämma vem som ska informeras om deras situation, och när detta inte är möjligt, diskutera skälen med dem.
- ✓ Låt barn ha inflytande över hur och var intervjuer eller samtal ska äga rum.
- ✓ Låt barn vara delaktiga i beslut som rör deras ärende.
- ✓ Säkerställ att polisens kontakter inte är hotfulla (till exempel civila kläder och bilar, besök vid lämpliga tidpunkter).
- ✓ Bibehåll en konsekvent och förutsägbär kommunikation om hur ärendet fortskrider.

